

Επίσημη Εφημερίδα C 219

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
23 Ιουλίου 2011

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 219/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 211 της 16.7.2011 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 219/02 Υπόθεση C-155/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank 's-Gravenhage, με μεταβατική έδρα το Zwolle-Lelystad (Κάτω Χώρες), στις 31 Μαρτίου 2011 — Bibi Mohammad Imran κατά Minister van Buitenlandse Zaken 2

2011/C 219/03 Υπόθεση C-199/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van koophandel Brussel (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά Otis NV κ.λπ. 2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 219/04	Υπόθεση C-202/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — Anton Las κατά PSA Antwerp NV, πρώην Hesse Noord Natie NV	3
2011/C 219/05	Υπόθεση C-203/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Grondwet-teljik Hof (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — All Projects & Developments N.V. κ.λπ.	3
2011/C 219/06	Υπόθεση C-213/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 9 Μαΐου 2011 — Fortuna Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni	6
2011/C 219/07	Υπόθεση C-214/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Πολωνική Δημοκρατία) στις 9 Μαΐου 2011 — Grand Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Gelnej w Gdyni	6
2011/C 219/08	Υπόθεση C-215/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Πολωνία) στις 9 Μαΐου 2011 — Iwona Szyrocka κατά Siger Technologie GmbH	7
2011/C 219/09	Υπόθεση C-217/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 11 Μαΐου 2011 — Forta Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni	7
2011/C 219/10	Υπόθεση C-220/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud στις 11 Μαΐου 2011 — Star Coaches s.r.o. κατά Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu	8
2011/C 219/11	Υπόθεση C-224/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 13 Μαΐου 2011 — BGŻ Leasing Sp. z o. o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie	8
2011/C 219/12	Υπόθεση C-242/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Μαΐου 2011 η Caixa Geral de Depósitos S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-401/07, Caixa Geral de Depósitos κατά Επιτροπής	8
2011/C 219/13	Υπόθεση C-244/11: Προσφυγή της 20ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	10
2011/C 219/14	Υπόθεση C-246/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2011 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-246/11, Πορτογαλία κατά Επιτροπής	11
2011/C 219/15	Υπόθεση C-256/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Wien (Αυστρία) στις 25 Μαΐου 2011 — Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike, Dragica Stevic κατά Bundesminister für Inneres	11
2011/C 219/16	Υπόθεση C-274/11: Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2011 — Βασιλείο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	12

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 219/17	Υπόθεση T-20/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2011 — Επιτροπή κατά Marucccio (Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη αναπηρίας — Προσφυγή κριθείσα εν μέρει βάσιμη πρωτοδικώς λόγω ελλιπούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας — Επιτροπή αναπηρίας) 14	14
2011/C 219/18	Υπόθεση T-510/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 — V κατά Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Άρνηση για τον λόγο ότι δεν πληρούνται οι όροι υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης) 14	14
2011/C 219/19	Υπόθεση T-68/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2011 — Sphere Time κατά ΓΕΕΑ — Punch (Ρολόι στερεωμένο σε λουρί) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει ρολόι στερεωμένο σε λουρί — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διάθεση στο κοινό προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος — Ατομικός χαρακτήρας — Κατάχρηση εξουσίας — Άρθρα 4, 6, 7 και 61 έως 63 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002] ... 15	15
2011/C 219/20	Υπόθεση T-229/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 — Graf-Sytco κατά ΓΕΕΑ — Teco Electric & Machinery (SYTECO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος SYTECO — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα και σήμα της Μπενελούξ ΤΕCO — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως] 15	15
2011/C 219/21	Υπόθεση T-86/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2011 — Bamba κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 15	15
2011/C 219/22	Υπόθεση T-62/06 RENV R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — Eurallumina κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον) 16	16
2011/C 219/23	Υπόθεση T-373/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2011 — Nuova Agricast κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Προβλεπόμενο από την ιταλική νομοθεσία καθεστώς ενισχύσεων — Συμβατό με την κοινή αγορά καθεστώς — Μεταβατικό μέτρο — Εξαιρέση ορισμένων επιχειρήσεων — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Καθαρή περίπτωση παραβάσεως κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Απουσία — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Προσφυγή προδήλως στερουμένη νομικής βάσεως) 16	16
2011/C 219/24	Υπόθεση T-242/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2011 — Danzeisen κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός 271/2010 — Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης) 16	16
2011/C 219/25	Υπόθεση T-414/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2011 — Companhia Previdente κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Χρηματική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Έλλειψη επείγοντος) 17	17

2011/C 219/26	Υπόθεση T-533/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Τροποποίηση του συστήματος χρηματοδότησεως του Ισπανικού Δημόσιου Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (RTVE) — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα το νέο σύστημα χρηματοδότησεως συμβατό με την εσωτερική αγορά — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον] 17	17
2011/C 219/27	Υπόθεση T-87/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — GRP Security κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών — Διαπίστωση παρατυπιών σε ορισμένα έγγραφα προσκομισθέντα από τον ανάδοχο της συμβάσεως — Αποφάσεις περί επιβολής διοικητικής κυρώσεως στον ανάδοχο και περί μονομερούς καταγγελίας της συμβάσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος) 17	17
2011/C 219/28	Υπόθεση T-261/11: Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2011 — European Goldfields Ltd κατά Επιτροπής 18	18
2011/C 219/29	Υπόθεση T-262/11: Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2011 — Ελληνικός Χρυσός κατά Επιτροπής 18	18
2011/C 219/30	Υπόθεση T-265/11: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Μαΐου 2011 — Elmaghraby κατά Συμβουλίου 19	19
2011/C 219/31	Υπόθεση T-266/11: Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2011 — El Gazaerly κατά Συμβουλίου 20	20
2011/C 219/32	Υπόθεση T-278/11: Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2011 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής 20	20
2011/C 219/33	Υπόθεση T-542/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΧΠ 21	21
2011/C 219/34	Υπόθεση T-399/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2011 — ArcelorMittal España κατά Επιτροπής 21	21

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 219/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 211 της 16.7.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 204 της 9.7.2011

EE C 194 της 2.7.2011

EE C 186 της 25.6.2011

EE C 179 της 18.6.2011

EE C 173 της 11.6.2011

EE C 160 της 28.5.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank 's-Gravenhage, με μεταβατική έδρα το Zwolle-Lelystad (Κάτω Χώρες), στις 31 Μαρτίου 2011 — Bibi Mohammad Imran κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-155/11)

(2011/C 219/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank's-Gravenhage, με μεταβατική έδρα το Zwolle-Lelystad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bibi Mohammad Imran

Καθού: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας ⁽¹⁾ για την οικογενειακή επανένωση σε κράτος μέλος να αρνηθεί την είσοδο και διαμονή σε μέλος της οικογένειας, υπό την έννοια του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας, υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος κατοικεί νόμιμα στο εν λόγω κράτος μέλος, αποκλειστικά λόγω του ότι το πιο πάνω μέλος της οικογένειας δεν πέτυχε στην αλλοδαπή στην προβλεπόμενη από τη νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους εξέταση πολιτικής εντάξεως;
- 2) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 1 σημασία το ότι το μέλος της οικογένειας είναι μητέρα οκτώ παιδιών, εκ των οποίων επτά ανήλικα, τα οποία κατοικούν νόμιμα σε αυτό το κράτος μέλος;
- 3) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 1 σημασία το αν στη χώρα διαμονής είναι προσβάσιμη από το μέλος της οικογένειας εκπαίδευση στη γλώσσα αυτού του κράτους μέλους;
- 4) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 1 σημασία το αν το μέλος της οικογένειας, λαμβανομένων υπόψη του μορφωτικού του επιπέδου και της προσωπικής του καταστάσεως, ιδίως δε του

ιατρικού του φακέλου, είναι σε θέση να πετύχει, σε σύντομο χρονικό διάστημα, στην εξέταση αυτή;

- 5) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 1 σημασία το ότι δεν έγινε έλεγχος με γνώμονα τα άρθρα 5, παράγραφος 5, και 17 της οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση, το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχή της αναλογικότητας;
- 6) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 1 σημασία το ότι οι υπήκοοι ορισμένων άλλων τρίτων χωρών απαλλάσσονται αποκλειστικά λόγω της ιθαγένειάς τους από την υποχρέωση να πετύχουν στην αλλοδαπή στην εξέταση πολιτικής εντάξεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van koophandel Brussel (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά Otis NV κ.λπ.

(Υπόθεση C-199/11)

(2011/C 219/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Εναγόμενες: Otis NV

Kone Belgium NV

Schindler NV

ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV

General Technic-Otis Sàrl

Kone Luxembourg Sàrl

Schindler Sàrl

ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidsrechtbank Antwerpen (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — Anton Las κατά PSA Antwerp NV, πρώην Hesse Noord Natie NV

(Υπόθεση C-202/11)

(2011/C 219/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Η Συνθήκη ορίζει στο άρθρο 282, νυν άρθρο [3]35, ότι η Ένωση αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή· –το άρθρο 335 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, αφενός, και τα άρθρα 103 και 104 του δημοσιονομικού κανονισμού, αφετέρου, ορίζουν ότι, ως προς τα διοικητικά ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία τους, η Ένωση αντιπροσωπεύεται από τα αντίστοιχα θεσμικά όργανα, οπότε ενδεχομένως τα θεσμικά όργανα είναι εκείνα που μπορούν, είτε αποκλειστικά είτε όχι, [...] να παραστήσουν ενώπιον δικαστηρίου· –δεν αμφισβητείται ότι η λήψη από εργολήπτες κ.λπ. [...] υπερβολικά υψηλών τιμών, συνεπεία της δημιουργίας συμπράξεως, εμπίπτει στην έννοια της απάτης· –στο βελγικό εθνικό δίκαιο ισχύει η αρχή «Lex specialis generalibus derogat» –στον βαθμό που η εν λόγω αρχή του δικαίου γίνεται δεκτή και στο ευρωπαϊκό δίκαιο, δεν θα έπρεπε η πρωτοβουλία για την άσκηση αγωγών να ανήκει (εκτός από τις περιπτώσεις που η ίδια η Επιτροπή ήταν η αναθέτουσα αρχή) στα περί ων πρόκειται θεσμικά όργανα;
- β) (Επικουρικό ερώτημα) Δεν θα έπρεπε τουλάχιστον να έχει λάβει η Επιτροπή από τα θεσμικά όργανα εντολή εκπροσωπήσεώς τους για την προάσπιση των συμφερόντων τους ενώπιον της δικαιοσύνης;
- 2) α) Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένώσεως στο άρθρο του 47 και η Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών στο άρθρο της 6, παράγραφος 1, εγγυώνται σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα για δίκαιη δίκη και διατυπώνουν τη συνακόλουθη αρχή ότι ουδείς δύναται να δικάζει υπόθεση που αφορά τον ίδιο· — είναι συμβατό με την αρχή αυτή το ότι η Επιτροπή, σε πρώτο στάδιο, ενεργεί ως αρχή ανταγωνισμού και επιβάλλει κυρώσεις για την καταγγελθείσα συμπεριφορά, δηλαδή τη δημιουργία συμπράξεως, λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, νυν άρθρου 101, της Συνθήκης, κατόπιν έρευνας που διεξήγαγε η ίδια, προκειμένου μετά, σε δεύτερο στάδιο, να προετοιμάσει τη δίκη ενώπιον εθνικού δικαστή για τη διεκδίκηση αποζημιώσεως και να λάβει την απόφαση να ασκήσει αγωγή, όταν το ίδιο μέλος της Επιτροπής είναι υπεύθυνο για αυτά τα δύο αλληλένδετα ζητήματα και ακόμη περισσότερο όταν ο επιληφθείς εθνικός δικαστής δεν δύναται να αποκλίνει από την απόφαση επιβολής κυρώσεων;
- β) (Επικουρικό ερώτημα) Αν η απάντηση στο ερώτημα 2α είναι θετική (υπάρχει ασυμβατότητα), πώς θα πρέπει κατά το ευρωπαϊκό δίκαιο ο ζημιωθείς (η Επιτροπή και/ή τα θεσμικά όργανα και/ή η Ένωση) από μια αδικοπραξία (τη δημιουργία συμπράξεως) να ασκήσει το δικαίωμά του αποζημιώσεως, το οποίο είναι και θεμελιώδες δικαίωμα [...];

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Anton Las

Εναγόμενη: PSA Antwerp NV, πρώην Hesse Noord Natie NV

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει το Διάταγμα της Φλαμανδικής Κοινότητας της 19ης Ιουλίου 1973 περί του γλωσσικού καθεστώτος (Βελγική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, φύλλο της 6ης Σεπτεμβρίου 1973), προς το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο κατά το οποίο η εθνική αυτή ρύθμιση υποχρεώνει τις εγκατεστημένες στη φλαμανδόφωνη περιοχή του Βελγίου επιχειρήσεις, κατά την πρόσληψη εργαζομένων στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας διεθνούς χαρακτήρα, να συντάσσουν όλα τα σχετικά έγγραφα στην ολλανδική γλώσσα, επί ποινή ακυρότητας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 28 Απριλίου 2011 — All Projects & Developments N.V. κ.λπ.

(Υπόθεση C-203/11)

(2011/C 219/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: All Projects & Developments NV

Bouw- en Coördinatiekantoor Andries NV

Belgische Gronden Reserve NV

Bouwonderneming Ooms NV
 Bouwwerken Taelman NV
 Brummo NV
 Cordeel Zetel Temse NV
 DMI Vastgoed NV
 Dumobil NV
 Durabrik NV
 Eijssen NV
 Elbeko NV
 Entro NV
 Extensa NV
 Flanders Immo JB NV
 Green Corner NV
 Huysman Bouw NV
 Imano BVBA
 Impact Ontwikkeling NV
 Invest Group Dewaele NV
 Invimmo NV
 Kwadraat NV
 Liburni NV
 Lotinvest NV
 Matexi NV
 Novus NV
 Plan & Bouw NV
 7Senses Real Estate NV
 Sibomat NV
 Tradiplan NV
 Uma Invest NV
 Versluys Bouwgroep BVBA
 Villabouw Francis Bostoen NV
 Willemen General Contractor NV
 Wilma Project Development NV
 Woningbureau Paul Huyzentruyt NV
 Παρεμβαίνοντες: Conseil des ministres
 Vlaamse regering
 Immo Vilvo NV
 PSR Brownfield Developers NV
 Collège de la Commission de la Communauté française
 Gouvernement de la Communauté française

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρούμενα ενδεχομένως σε συνάρτηση με την απόφαση 2005/842/EK (1) της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, την έννοια ότι απαιτούν να γνωστοποιηθούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 3.1.3, 3.1.10, 4.1.20, § 3, δεύτερο εδάφιο, 4.1.21 και 4.1.23 του διατάγματος της Φλαμανδικής Περιφέρειας, της 27ης Μαρτίου 2009, για την πολιτική στον τομέα των γηπέδων και των ακινήτων πριν από τη θέσπιση ή την θέση σε ισχύ αυτών των διατάξεων;
- 2) Πρέπει μια ρύθμιση, η οποία επιβάλλει αυτοδικαίως σε ιδιωτικούς φορείς, των οποίων η κατάτμηση εδάφους ή το σχέδιο κατασκευής αφορά ορισμένη ελάχιστη έκταση, κοινωνική επιβάρυνση σε ποσοστό κατ' ελάχιστο όριο 10 τοις εκατό και κατά μέγιστο όριο 20 τοις εκατό επ' αυτής της κατατμήσεως εδάφους και αυτού του σχεδίου κατασκευής, η οποία μπορεί να εκπληρωθεί ή σε είδος ή υπό τον όρο καταβολής χρηματικού ποσού 50 000 [ευρώ] ανά μη πραγματοποιηθείσα κατάτμηση εδάφους για εργατικές κατοικίες ή μη κατασκευασθείσα εργατική κατοικία, να ελεγχθεί με κριτήριο την ελεύθερη εγκατάσταση, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων ή πρέπει να χαρακτηριστεί ως σύνθετη ρύθμιση, η οποία πρέπει να ελεγχθεί με κριτήριο κάθε μια από αυτές τις ελευθερίες;
- 3) Έχει η οδηγία 2006/123/EK (2) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχεία α' και θ', αυτής, εφαρμογή σε μια υποχρεωτική συμβολή ιδιωτικών φορέων για την κατασκευή εργατικών κατοικιών και διαμερισμάτων, η οποία επιβάλλεται αυτοδικαίως ως κοινωνική επιβάρυνση που συνδέεται με κάθε άδεια κατασκευής ή κατατμήσεως εδάφους για ένα σχέδιο που αφορά κατά νόμο ορισμένη ελάχιστη έκταση, όπου οι κατασκευασθείσες εργατικές κατοικίες αγοράζονται σε εκ των προτέρων καθορισθείσες ανώτατες τιμές από εταιρείες εργατικής στέγης, προκειμένου να εκμισθωθούν σε μια ευρεία κατηγορία ιδιωτών ή μέσω υποκαταστάσεως από τις εταιρείες εργατικής στέγης πωλούνται σε ιδιώτες που ανήκουν στην ίδια αυτή κατηγορία;
- 4) Έχει, σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ο όρος «Απαιτήσεις που πρέπει να αξιολογηθούν» στο άρθρο 15 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι πρέπει να αξιολογηθεί μια υποχρέωση ιδιωτικών φορέων να συμβάλλουν επί πλέον ή ως μέρος της συνήθους δραστηριότητάς τους στην εργατική στέγη και να μεταβιβάζουν τις κατασκευασθείσες κατοικίες αντί ανωτάτων τιμών σε ημιδημόσιους φορείς ή μέσω υποκαταστάσεως από αυτούς, μολονότι οι ιδιωτικοί φορείς εξακολουθούν να μην έχουν δικαίωμα αναλήψεως πρωτοβουλιών στην αγορά εργατικής κατοικίας;

- 5) Πρέπει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, τα εθνικά δικαστήρια να συνδέουν με την επιβολή κυρώσεων, και αν να με ποιες,:
- α) τη διαπίστωση ότι μια νέα απαίτηση που πρέπει να αξιολογηθεί σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά δεν αξιολογήθηκε ειδικά σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 6, αυτής της οδηγίας,
- β) τη διαπίστωση ότι η νέα αυτή απαίτηση δεν κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 7, αυτής της οδηγίας;
- 6) Έχει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ο όρος «Απατήσεις που απαγορεύονται» στο άρθρο 14 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι εμποδίζει αυτός, στις περιγραφόμενες σ' αυτό το άρθρο περιπτώσεις, την εφαρμογή μιας εθνικής ρυθμίσεως όχι μόνον όταν αυτή εξαρτά την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή την άσκηση της από μια απαίτηση, αλλά και όταν η εν λόγω ρύθμιση προβλέπει απλώς και μόνον ότι η μη τήρηση αυτής της απαίτησεως έχει ως συνέπεια ότι παύει να υφίσταται η χρηματοοικονομική αντιστάθμιση για την παροχή μιας υποχρεωτικής εκ του νόμου υπηρεσίας και ότι η συσταθείσα για την άσκηση αυτής της υπηρεσίας χρηματοοικονομική εγγύηση δεν επιστρέφεται;
- 7) Έχει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ο όρος «ανταγωνιστικών φορέων» στο άρθρο 14, σημείο 6, της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι έχει επίσης εφαρμογή σε δημόσιο οργανισμό, του οποίου η δράση μπορεί να υπεισέρχεται εν μέρει σ' αυτή των παρόχων υπηρεσιών, όταν ο οργανισμός αυτός λαμβάνει τις κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 6, της εν λόγω οδηγίας αποφάσεις και υποχρεούται συγχρόνως, ως κάνοντας το τελευταίο βήμα σε ένα σύστημα σωρευτικών ενεργειών, να αγοράζει τις εργατικές κατοικίες που έχουν κατασκευασθεί από ένα πάροχο υπηρεσιών σε εκτέλεση της επιβληθείσας σ' αυτόν κοινωνικής επιβαρύνσεως;
- 8) α) Έχει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ο όρος «σύστημα χορήγησης άδειας» στο άρθρο 4, σημείο 6, της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι έχει εφαρμογή σε βεβαιώσεις που παρέχει δημόσιος οργανισμός, αφού έχει ήδη παρασχεθεί η αρχική άδεια κατασκευής ή κατατιμήσεως εδάφους, και οι οποίες είναι αναγκαίες για την ύπαρξη δικαιώματος επί μερικών από τις αντιστάθμισεις σε σχέση με την εκπλήρωση κοινωνικής επιβαρύνσεως, η οποία συνδεόταν αυτοδικαίως με την αρχική άδεια, και οι οποίες είναι συγχρόνως αναγκαίες για την προβολή αξιώσεως επιστροφής της επιβληθείσας στον πάροχο υπηρεσιών συστάσεως χρηματοοικονομικής εγγυήσεως υπέρ του δημοσίου αυτού οργανισμού;
- β) Έχει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ο όρος «σύστημα χορήγησης άδειας» στο άρθρο 4, σημείο 6, της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι έχει εφαρμογή σε μια σύμβαση, την οποία ένας ιδιωτικός φορέας πρέπει δυνάμει νομοθετικής διατάξεως να συνάψει με δημόσιο οργανισμό στο πλαίσιο της μέσω υποκαταστάσεως από αυτόν τον δημόσιο οργανισμό πώλησεως μιας εργατικής κατοικίας, η οποία κατασκευάσθηκε από τον ιδιωτικό φορέα προς εκπλήρωση σε είδος μιας κοινωνικής επιβαρύνσεως που συνδέεται αυτοδικαίως με την άδεια κατασκευής και κατατιμήσεως εδάφους, λαμβανομένης υπόψη της περιστάσεως ότι η σύναψη αυτής της συμβάσεως αποτελεί προϋπόθεση για τη δυνατότητα χρησιμοποίησεως της εν λόγω άδειας;
- 9) Έχουν τα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι εμποδίζουν την εφαρμογή μιας ρυθμίσεως, η οποία έχει ως συνέπεια ότι με την παροχή άδειας κατασκευής και κατατιμήσεως εδάφους, που αφορά ένα σχέδιο ορισμένης ελάχιστης εκτάσεως, συνδέεται αυτοδικαίως μια κοινωνική επιβάρυνση, η οποία συνίσταται στην κατασκευή, σε ορισμένο ποσοστό του σχεδίου, εργατικών κατοικιών, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να πωληθούν σε τιμές με ανώτατο όριο σε δημόσιο οργανισμό ή μέσω υποκαταστάσεως από αυτόν;
- 10) Έχει το άρθρο 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι εμποδίζει την εφαρμογή μιας ρυθμίσεως, η οποία έχει ως συνέπεια ότι με την παροχή άδειας κατασκευής και κατατιμήσεως εδάφους, που αφορά ένα σχέδιο ορισμένης ελάχιστης εκτάσεως, συνδέεται αυτοδικαίως μια κοινωνική επιβάρυνση, η οποία συνίσταται στην κατασκευή, σε ορισμένο ποσοστό του σχεδίου, εργατικών κατοικιών, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να πωληθούν σε τιμές με ανώτατο όριο σε δημόσιο οργανισμό ή μέσω υποκαταστάσεως από αυτόν;
- 11) Έχει ο όρος «δημόσιες συμβάσεις έργων» στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/18/EK⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, την έννοια ότι έχει αυτός εφαρμογή σε μια ρύθμιση, η οποία έχει ως συνέπεια ότι με την παροχή άδειας κατασκευής και κατατιμήσεως εδάφους, που αφορά ένα σχέδιο ορισμένης ελάχιστης εκτάσεως, συνδέεται αυτοδικαίως μια κοινωνική επιβάρυνση, η οποία συνίσταται στην κατασκευή, σε ορισμένο ποσοστό του σχεδίου, εργατικών κατοικιών, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να πωληθούν σε τιμές με ανώτατο όριο σε δημόσιο οργανισμό ή μέσω υποκαταστάσεως από αυτόν;

12) Έχουν τα άρθρα 21, 45, 49, 56 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 22 και 24 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽⁴⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την εφαρμογή της ρυθμίσεως που θεσπίστηκε με το Βιβλίο 5 του διατάγματος της Φλαμανδικής Περιφέρειας, της 27ης Μαρτίου 2009, για την πολιτική στον τομέα των γηπέδων και των ακινήτων, επιγραφόμενο ως «κατοικία σε ίδια περιοχή», δηλαδή της ρυθμίσεως, με την οποία σε ορισμένους αποκαλούμενους στοχευμένους δήμους η μεταβίβαση γηπέδων και κατασκευών πάνω σ' αυτά εξαρτάται από την απόδειξη, εκ μέρους των αγοραστών ή των μισθωτών, επαρκούς συνδέσμου με τους δήμους, κατά την έννοια του άρθρου 5.2.1, § 2, του διατάγματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 67.

⁽²⁾ ΕΕ L 376, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 158, σ. 77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 9 Μαΐου 2011 — Fortuna Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Υπόθεση C-213/11)

(2011/C 219/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fortuna Sp. zo.o.

Καθού: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων⁽¹⁾ και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 204, σ. 37, όπως τροποποιήθηκε) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι «τεχνικοί κανόνες», των οποίων σχέδια πρέπει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας να διαβιβάζονται στην Επιτροπή, περιλαμβάνουν και νομοθετική διάταξη η οποία απαγορεύει την παρτάση της ισχύος αδειών για δραστηριότητες στον τομέα των μηχανικών παιγνίων με μικρά κέρδη;

βάνουν και νομοθετική διάταξη η οποία απαγορεύει την τροποποίηση αδειών για την άσκηση δραστηριότητας στον τομέα των μηχανικών παιγνίων με μικρά κέρδη καθό μέτρο πρόκειται για μεταβολή του τόπου διοργανώσεως του παιγνίου;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του και του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 217, σ. 18).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Πολωνική Δημοκρατία) στις 9 Μαΐου 2011 — Grand Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Gelnej w Gdyni

(Υπόθεση C-214/11)

(2011/C 219/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Grand Sp.zo.o.

Καθού: Dyrektor Izby Gelnej w Gdyni

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων⁽¹⁾ και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 204, σ. 37, όπως τροποποιήθηκε) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι «τεχνικοί κανόνες», των οποίων σχέδια πρέπει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας να διαβιβάζονται στην Επιτροπή, περιλαμβάνουν και νομοθετική διάταξη η οποία απαγορεύει την παρτάση της ισχύος αδειών για δραστηριότητες στον τομέα των μηχανικών παιγνίων με μικρά κέρδη;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του και του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 217, σ. 18).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Πολωνία) στις 9 Μαΐου 2011 — Iwona Szyrocka κατά Siger Technologie GmbH

(Υπόθεση C-215/11)

(2011/C 219/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Iwona Szyrocka

Καθής: Siger Technologie GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, την έννοια ότι

α) ρυθμίζει εξαντλητικά το σύνολο των προϋποθέσεων τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,

ή την έννοια ότι

β) θεσπίζει μόνο τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την αίτηση αυτή και, όσον αφορά τα ζητήματα που δεν ρυθμίζονται στη διάταξη αυτή, πρέπει να εφαρμοστούν οι εθνικές διατάξεις;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 β), εάν η αίτηση δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις κατά το δίκαιο του κράτους μέλους (π. χ. δεν έχει επισυναφθεί αντίγραφο της αιτήσεως για τον αντίδικο ή δεν αναφέρεται η αξία του αντικειμένου της διαφοράς), πρέπει ο αιτών να κληθεί να συμπληρώσει την αίτηση κατά τις εθνικές διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού 1896/2006, ή κατά το άρθρο 9 του κανονισμού 1896/2006;

3) Έχει το άρθρο 4 του κανονισμού 1896/2006 την έννοια ότι τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή χαρακτηριστικά της χρηματικής αξιώσεως, δηλαδή το ότι πρέπει να είναι εκκαθαρισμένη και απαιτητή κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, συνδέονται αποκλειστικά με την κύρια αξίωση ή ότι αφορούν και τους αιτούμενους τόκους υπερημερίας;

4) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006 την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, εάν, κατά το δίκαιο του κράτους

μέλους προελεύσεως, οι τόκοι δεν προστίθενται αυτοδικαίως στο κεφάλαιο, είναι δυνατόν, εκτός από την κύρια αξίωση, να ζητηθούν:

α) το σύνολο των τόκων περιλαμβανομένων και των καλουμένων ανοικτών τόκων (οι οποίοι υπολογίζονται από μία επακριβώς ορισμένη ημερομηνία κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την ημέρα της καταβολής, η οποία δεν έχει οριστεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία, π.χ. «από τις 20 Μαρτίου 2011 μέχρι την ημέρα της καταβολής»);

β) μόνον οι τόκοι που υπολογίζονται από μια επακριβώς ορισμένη ημερομηνία κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την υποβολή της αιτήσεως ή έως την έκδοση της διαταγής πληρωμής;

γ) αποκλειστικά οι τόκοι που υπολογίζονται από μία επακριβώς ορισμένη ημερομηνία κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την υποβολή της αιτήσεως;

5) Πώς πρέπει, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4 α), να διατυπωθεί κατά τον κανονισμό 1896/2006 η απόφαση του δικαστηρίου όσον αφορά τους τόκους στο έντυπο της διαταγής πληρωμής;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4 β), το ποσό των τόκων πρέπει να υπολογιστεί από τον αιτούντα ή από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4 γ), υποχρεούται ο αιτών να αναφέρει το ύψος των υπολογισθέντων τόκων στην αίτηση;

8) Εάν ο αιτών δεν έχει υπολογίσει τους οφειλόμενους τόκους έως την υποβολή της αιτήσεως, πρέπει το δικαστήριο να τους υπολογίσει αυτεπαγγέλτως ή αντ' αυτού να ζητήσει από τον αιτούντα να συμπληρώσει την αίτηση κατά το άρθρο 9 του κανονισμού 1896/2006;

⁽¹⁾ ΕΕ L 399, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 11 Μαΐου 2011 — Forta Sp. zo.o. κατά Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Υπόθεση C-217/11)

(2011/C 219/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Forta Sp. z.o.o.

Καθού: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων ⁽¹⁾ και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 204, σ. 37, όπως τροποποιήθηκε) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι «τεχνικοί κανόνες», των οποίων σχέδια πρέπει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας να διαβιβάζονται στην Επιτροπή, περιλαμβάνουν και νομοθετική διάταξη η οποία απαγορεύει την τροποποίηση αδειών για την άσκηση δραστηριότητας στον τομέα των μηχανικών παιχνιδιών με μικρά κέρδη;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του και του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 98/34/ΕΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 217, σ. 18).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud στις 11 Μαΐου 2011 — Star Coaches s.r.o. κατά Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Υπόθεση C-220/11)

(2011/C 219/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Star Coaches s.r.o.

Ανααιρεσίβλητη: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 306 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, αποκλειστικώς για την παροχή υπηρεσιών από πρακτορεία ταξιδιών προς τελικούς χρήστες ταξιδιωτικής υπηρεσίας (ταξιδιώτες) ή και για την παροχή υπηρεσιών προς άλλα πρόσωπα (πελάτες);
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί πρακτορείο ταξιδιών για τους σκοπούς του άρθρου 306 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, μεταφορική εταιρία η οποία παρέχει μόνο υπηρεσίες μεταφοράς προσώπων εκτελούμενες με λεωφορείο προς πρακτορεία ταξιδιών (και όχι απευθείας προς ταξιδιώτες), χωρίς να παρέχει προς αυτά άλλου είδους υπηρεσίες (παροχή καταλύματος, ενημέρωση, συμβουλευτικές υπηρεσίες, κ.λπ.);

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, της 11ης Δεκεμβρίου 2006, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 13 Μαΐου 2011 — BGŻ Leasing Sp. z o. o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Υπόθεση C-224/11)

(2011/C 219/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: BGŻ Leasing Sp. z o. o.

Ανααιρεσίβλητος: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, την έννοια ότι η υπηρεσία η συνιστάμενη στην ασφάλιση ενός αποτελούντος αντικείμενο χρηματοδοτικής μισθώσεως (leasing) πράγματος και η υπηρεσία η συνιστάμενη στη χρηματοδοτική μίσθωση πρέπει να θεωρηθούν ως αυτοτελείς υπηρεσίες ή ως μία ενιαία και σύνθετη υπηρεσία;
- 2) Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι η υπηρεσία η συνιστάμενη στην ασφάλιση ενός αποτελούντος αντικείμενο χρηματοδοτικής μισθώσεως πράγματος και η υπηρεσία η συνιστάμενη στη χρηματοδοτική μίσθωση πρέπει να θεωρηθούν ως αυτοτελείς υπηρεσίες: Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 28, της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι η υπηρεσία η συνιστάμενη στην ασφάλιση του αποτελούντος αντικείμενο χρηματοδοτικής μισθώσεως πράγματος απαλλάσσεται του φόρου, όταν ο εκμισθωτής ασφαρίζει το αντικείμενο της χρηματοδοτικής μισθώσεως και χρεώνει τον μισθωτή με τα έξοδα της ασφαλίσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Μαΐου 2011 η Caixa Geral de Depósitos S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-401/07, Caixa Geral de Depósitos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-242/11 P)

(2011/C 219/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Caixa Geral de Depósitos, S.A. (CGD) (εκπρόσωπος: N. Ruiz, abogado)

Λοιποί διάδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της ανααιρεσίτουσας

Η ανααιρεσίτουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Η ανααιρεσίτουσα ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου T-401/07 και, κατά συνέπεια, να κρίνει νομοτύπως κατατεθείσα και παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως της ανααιρεσίτουσας, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί του αιτήματος να ακυρωθεί μερικώς η προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 1 925 858,61 EUR, πλέον τόκων υπερημερίας, και να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσίτουσας.
- Επικουρικός, η ανααιρεσίτουσα ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου T-401/07 και, κατά συνέπεια, να κρίνει νομοτύπως κατατεθείσα και παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως της ανααιρεσίτουσας, εκδικάζοντας οριστικώς τη διαφορά και δεχόμενο τα αιτήματα τα οποία υπέβαλε πρωτοδικώς η ανααιρεσίτουσα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναίρεσεως, η ανααιρεσίτουσα προβάλλει τρεις λόγους:

1) Πρώτος και κύριος λόγος, περί της ενεργητικής νομιμοποίησης της ανααιρεσίτουσας και παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ

Η ανααιρεσίτουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ⁽¹⁾ την αφορά άμεσα και ατομικά, καθόσον, εκτός από μεσολαβούσα στη συναλλαγή, είναι στην ουσία το πιστωτικό ίδρυμα που, για δικό του λογαριασμό και με δικό του κίνδυνο, σύμφωνα με τους όρους της απόφασης που ενέκρινε την επιχορήγηση και της σύμβασης που συνήψε με την Επιτροπή προς εκτέλεσή της, συνήψε με τους τελικούς αποδέκτες τις συμβάσεις δανείου από τις οποίες πηγάζουν οι πιστώσεις τόκων που επιδοτούνται από το ΕΤΠΑ.

Πέραν τούτου, δεδομένου ότι η επιδότηση χορηγήθηκε στην CGD για να της αντισταθμίσει την επιδότηση των τόκων που οφείλουν να της καταβάλλουν οι τελικοί αποδέκτες, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξετίμησε ορθώς το ζήτημα αν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονταν η προσβαλλόμενη απόφαση μπορούσε να αποφύγει την παραγωγή αποτελεσμάτων της αποφάσεως αυτής που να επηρεάζουν τη νομική θέση της CGD δεδομένου ότι η υπόθεση ότι το Δημόσιο θα συμπλήρωνε την ελλείπουσα συνδρομή του ΕΤΠΑ έχει θεωρητική απλώς αξία.

2) Δεύτερος λόγος, επικουρικός, περί παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο, καθ' όσον απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, T-387/07 (Πορτογαλία κατά Επιτροπής)

Η ανααιρεσίτουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-387/07 δεν εξετίμησε ορθώς την ύπαρξη του ελαττώματος της ελλείψεως αιτιολογίας ή της εσφαλμένης αιτιολό-

γησης της προσβαλλόμενης αποφάσεως, διότι: α) η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξέθετε σαφώς τα δύο ελαττώματα που καταλογίζονται στη συμπεριφορά των προσφευγουσών και το ποσό κατά το οποίο πρέπει τελικά να μειωθεί η συνδρομή του ΕΤΠΑ· και β) το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο θεμελίωσε τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως σε λόγους διαφορετικούς από εκείνους που προέβαλε η Επιτροπή ως λόγο μείωσης της συνδρομής του ΕΤΠΑ.

Η απόφαση στην υπόθεση T-387/07 πάσχει νομική πλάνη καθ' όσον υποκαθιστά την αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως με δική του αιτιολογία.

3) Τρίτος λόγος, επικουρικός, περί νομιμότητας των πραγματοποιηθεισών δαπανών και παραβάσεως του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 ⁽²⁾ και της συμβάσεως

Η ανααιρεσίτουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση στην υπόθεση T-387/07 δεν εξετίμησε ορθώς την ύπαρξη των ακόλουθων ελαττωμάτων της προσβαλλόμενης αποφάσεως: α) πλάνη περί τα πράγματα, αλλά και περί το δίκαιο, καθ' όσον προϋποθέτει ότι η επιδότηση επιτοκίου των δανείων που υπόκεινται στη SGAIA μπορούν να καταβληθούν στους τελικούς αποδέκτες από τον μεσολαβούντα· β) πλάνη περί το δίκαιο, καθ' όσον απέρριψε το ενδεχόμενο η τήρηση της διατάξεως του άρθρου 13, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 ⁽³⁾ να αφορά τον υπολογισμό του συνόλου της επιχορηγήσεως· γ) πλάνη περί το δίκαιο, καθ' όσον κρίνει ότι η SGAIA όφειλε να ακολουθήσει ένα σύστημα κλεισίματος που να εγγυάται ότι τα ποσά που αντιστοιχούν στην επιδότηση των μη ληξιπροθέσμων τόκων θα χρεώνονταν σε ειδικό λογαριασμό ή/και θα κατατίθενταν σε δεύτερο ειδικό τραπεζικό λογαριασμό μέχρι τις 31.12.2001, μετά την πάροδο της οποίας οι αντίστοιχες δαπάνες δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν πραγματοποιηθείσες μέχρι την ημερομηνία εκείνη· δ) πλάνη περί το δίκαιο, καθ' όσον θεωρεί ότι η SGAIA όφειλε να ακολουθεί ένα σύστημα κλεισίματος που να εγγυάται ότι τα ποσά που αντιστοιχούν στην επιδότηση των μη ληξιπροθέσμων τόκων στις 31 Δεκεμβρίου 2001 θα προκαταβάλλονταν στους τελικούς αποδέκτες και κατά συνέπεια θα χρεώνονταν στον ειδικό λογαριασμό μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001, μετά την πάροδο της οποίας οι αντίστοιχες δαπάνες δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν πραγματοποιηθείσες μέχρι την ημερομηνία εκείνη.

⁽¹⁾ Απόφαση C(2007) 3772 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2007, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), όσον αφορά τη συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία βάσει της αποφάσεως C(95) 1769 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1995.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 374, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 185, σ. 9).

**Προσφυγή της 20ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-244/11)

(2011/C 219/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Ε. Montaguti)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- να αναγνωριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η Ελληνική Δημοκρατία θεσπίζοντας τις απαιτήσεις έγκρισης που καθορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 παράγραφος 2, και τις απαιτήσεις έγκρισης που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του ελληνικού νόμου 3631/2008, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και του άρθρου 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελευθερία εγκατάστασης
- να καταδικάσει Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η εξάρτηση απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου από 20 % του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου και άνω στις εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας από προηγούμενη έγκριση από την Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποιήσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του νόμου 3631/2008, περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων (άρθρο 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Παρότι, τα εν λόγω μέτρα, δεν εισάγουν διακρίσεις, όπως υποστηρίζει η Ελληνική Κυβέρνηση, δύνανται να αποτρέψουν τους οικονομικούς παράγοντες από την επένδυση κεφαλαίων τους σε εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας και ως εκ τούτου ακόμα και την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα.

Περατέρω η Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 11 παράγραφος 3 του νόμου 3631/2008 που προβλέπει τον μηχανισμό του εκ των υστέρων ελέγχου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών για ορισμένα αποφασιστικής σημασίας ζητήματα της εταιρίας περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων (άρθρο 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), καθώς δίνει τη δυνατότητα στο Δημόσιο να καταστήσει άκυρες σημαντικές αποφάσεις της εταιρίας, βάσει μεταγενέστερων διοικητικών λόγων οι οποίοι δεν είναι γνωστοί εκ των προτέρων. Ως εκ τούτου περιορίζεται η διακριτική ευχέρεια των μετόχων να εφαρμόσουν τις αποφάσεις τους και εμποδίζεται η πραγματική συμμετοχή τους στη διαχείριση και τον έλεγχο των εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας και συνεπώς και η εγκατάστασή τους στην Ελλάδα.

Η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο επίμαχος νόμος περιορίζεται μόνο στην ιδιωτικοποίηση έξι εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας στις οποίες κατέχει τον έλεγχο το Δημόσιο. Η Επιτροπή, αντιθέτως, φρονεί ότι κατ' αρχήν το πεδίο εφαρμογής του νόμου παραμένει ασαφές, καθότι ούτε οι στοχευόμενες εταιρίες, ούτε οι τομείς οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νέου καθεστώτος κατονομάζονται στον νόμο, με αποτέλεσμα ο νόμος να παραμένει διφορούμενος όχι μόνο ως προς το παρόν αλλά και ως προς το μελλοντικό πεδίο εφαρμογής του και ως εκ τούτου να μην παρέχει την απαιτούμενη ασφάλεια δικαίου.

Η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μοναδικός σκοπός του νόμου είναι η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος και η εξασφάλιση της διαρκούς και απρόσκοπτης παροχής υπηρεσιών και λειτουργίας δικτύων. Ωστόσο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στόχος του νόμου είναι, επιπροσθέτως, η διασφάλιση της δυνατότητας του κράτους να επιλέγει στρατηγικό επενδυτή για τις εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους και η διασφάλιση υπό συνθήκες διαφάνειας της ιδιωτικοποίησης των εταιριών στρατηγικής σημασίας για την εθνική οικονομία. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ακόμα και εάν οι εν λόγω διατάξεις μπορούν να δικαιολογηθούν σε λόγους δημοσίου συμφέροντος, σε αντίθεση με την νομολογία του ΔΕΚ σύμφωνα με την οποία τα καθεστώτα έγκρισης «πρέπει να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, μη εισάγονται διακρίσεις και εκ των προτέρων γνωστά στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, και οποιοσδήποτε πλήττεται από περιοριστικό μέτρο της μορφής αυτής πρέπει να μπορεί να διαθέτει μέσο ένδικης προστασίας (¹)», τα κριτήρια τα οποία θεσπίζουν για την χορήγηση της έγκρισης είναι **ακατάλληλα** για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στο νόμο. Τα κριτήρια ιδιωτικοποίησης (παροχής προηγούμενης έγκρισης αλλά και εκ των υστέρων ελέγχου με δυνατότητα ακύρωσης των αποφάσεων της εταιρίας) τα οποία θεσπίζουν οι εν λόγω διατάξεις δεν είναι σαφή, αντικειμενικά, επακριβώς προσδιορισμένα στο νόμο, ούτε έχουν καμία σχέση με τους επιδιωκόμενους δια του νόμου στόχους ενώ παρέχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια στις αρχές με αποτέλεσμα την εκ των υστέρων επιβολή επιπρόσθετων περιορισμών στην ιδιωτικοποίηση των εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας, τον πιθανό επιλεκτικό περιορισμό της πρόσβασης των επενδυτών σε ιδιωτικοποιημένες εταιρίες και τομείς της αγοράς και την αδυναμία των δικαστικών αρχών να ελέγξουν τον τρόπο με τον οποίο οι διοικητικές αρχές άσκησαν τις εξουσίες που τους παρέχει ο νόμος.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει προβάλει επαρκείς εξηγήσεις και στοιχεία που να δικαιολογούν την θέσπιση των ανωτέρω περιορισμών και κατά συνέπεια το άρθρο 11 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 παράγραφος 2, και το άρθρο 11 παράγραφος 3 του νόμου 3631/2008, θεσπίζοντας το καθεστώς προηγούμενης έγκρισης και το καθεστώς του εκ των υστέρων ελέγχου αντίστοιχα, παραβιάζουν τα άρθρα 63 και 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(¹) Βλ. υπόθεση C-205/99 *Analir* και λοιποί, σκέψη 38· υπόθεση C-380/05, *Centro Europa 7 Srl*, σκέψη 116· υπόθεση C-367/98, *Επιτροπή κατά Πορτογαλίας*, σκέψη 50· υπόθεση C-483/99· *Επιτροπή κατά Γαλλίας*, σκέψη 46· υπόθεση C-463/00, *Επιτροπή κατά Ισπανίας*, σκέψη 69.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2011 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-246/11, Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/11 P)

(2011/C 219/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ααιρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues και A. Gattini)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-387/07 και κατά συνέπεια:

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου ν' αποφανθεί αυτό επί του αιτήματος ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως C(2007) 3772 (1), της 31ης Ιουλίου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τους εκτεθέντες στην αρχική προσφυγή λόγους·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας και στα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η νυν αναιρεσείουσα.

Επικουρικώς, ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-387/07 και να εκδικάσει οριστικώς τη διαφορά δεχόμενο τα αιτήματα τα οποία υπέβαλε πρωτοδικώς η Πορτογαλική Δημοκρατία και, ως εκ τούτου:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2007) 3772, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τους εκτεθέντες στην αρχική προσφυγή λόγους·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας και στα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η νυν αναιρεσείουσα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Πορτογαλική Δημοκρατία πλήττεται ευθέως από την απόφαση C(2007) 3772, η αιτιολογία της οποίας προσβάλλει τις αρχές της νομιμότητας, της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, διότι η εκτέλεση της αποφάσεως SGAIA ήταν σύμφωνη προς το εφαρμοστέο σ' αυτήν κανονι-

στικό πλαίσιο, και συγκεκριμένα τη Σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) και της Caixa Geral de Depósitos (CGD).

Γι' αυτό τον λόγο, η Πορτογαλική Δημοκρατία ασκεί την παρούσα αναίρεση λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους ακόλουθους λόγους:

1) Έλλειψη αιτιολογίας ή εσφαλμένη αιτιολόγηση.

2) Σύννομη πραγματοποίηση των δαπανών και παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 4253/88 (2) και της Συμβάσεως.

(1) Απόφαση C(2007) 3772, της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2007, περί μειώσεως της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), όσον αφορά τη συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία βάσει της αποφάσεως C(95) 1769 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1995.

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 374, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Wien (Αυστρία) στις 25 Μαΐου 2011 — Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike, Dragica Stevic κατά Bunesminister für Inneres

(Υπόθεση C-256/11)

(2011/C 219/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduike και Dragica Stevic

Καθού: Bunesminister für Inneres

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου ο/η σύζυγος και τα ανήλικα τέκνα είναι πολίτες της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του/της συζύγου και των τέκνων, του οποίου την ιθαγένεια έχουν, και δη και στην περίπτωση που οι εν λόγω πολίτες της Ενώσεως δεν εξαρτώνται από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή τους; (Σημείωση: προσφεύγων M. Dereci)

- β) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου ο/η σύζυγος είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του/της συζύγου, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που ο πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή του; (Σημείωση: προσφεύγοντες V. Heiml και I. M. Maduik)
- γ) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε ενήλικο υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου η μητέρα είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής της μητέρας, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που η πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται μεν από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή της, πλην όμως ο υπήκοος τρίτης χώρας εξαρτάται από την πολίτη της Ενώσεως σε σχέση με τη διατροφή του; (Σημείωση: προσφεύγων A. Kokollari)
- δ) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε ενήλικη υπήκοο τρίτης χώρας, της οποίας ο πατέρας είναι πολίτης της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του πατέρα, του οποίου την ιθαγένεια έχει, και δη και στην περίπτωση που ο πολίτης της Ενώσεως δεν εξαρτάται μεν σε σχέση με τη διατροφή του από την υπήκοο τρίτης χώρας, πλην όμως η υπήκοος τρίτης χώρας λαμβάνει διατροφή από τον πολίτη της Ενώσεως; (Σημείωση: προσφεύγουσα D. Stevic)
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε κάποιο από τα ανωτέρω ερωτήματα:
- Αποτελεί η απορρέουσα από το άρθρο 20 ΣΛΕΕ υποχρέωση των κρατών μελών να επιτρέπουν τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας δικαίωμα διαμονής το οποίο πηγάζει απευθείας από το δικαίο της Ενώσεως ή αρκεί το κράτος μέλος να αναγνωρίσει δικαίωμα διαμονής στον υπήκοο τρίτης χώρας κατά τρόπο συστατικό σχετικού δικαιώματος;
- 3) α) Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι υπάρχει δικαίωμα διαμονής βάσει του δικαίου της Ενώσεως:
- Υπό ποιες προϋποθέσεις δεν υφίσταται κατ' εξαίρεση το αρυόμενο από το δικαίο της Ενώσεως δικαίωμα διαμονής, ήτοι υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μην αναγνωρισθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας το δικαίωμα διαμονής;
- β) Στην περίπτωση κατά την οποία, βάσει της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, αρκεί να αναγνωρισθεί δικαίωμα διαμονής στον υπήκοο τρίτης χώρας κατά τρόπο συστατικό σχετικού δικαιώματος:
- Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μην αναγνωρισθεί στον υπήκοο τρίτης χώρας –παρά το γεγονός ότι υφίσταται κατ' αρχήν υποχρέωση του κράτους μέλους να του επιτρέψει τη διαμονή– το δικαίωμα διαμονής;

- 4) Στην περίπτωση που δεν αντιβαίνει στο άρθρο 20 ΣΛΕΕ να μην επιτραπεί στον υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του M. Dereci, η διαμονή στο κράτος μέλος:

Απαγορεύει το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του συσταθέντος με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας συμβουλίου συνδέσεως σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ή το άρθρο 41 (1) του πρόσθετου πρωτοκόλλου το οποίο υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970 και το οποίο εγκρίθηκε και επικυρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, το οποίο κατά το άρθρο του 62, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, σε μια περίπτωση όπως είναι αυτή του M. Dereci, να διέπεται η πρώτη εισόδος Τούρκων υπηκόων από αυστηρότερους εθνικούς κανόνες από αυτούς που ήδη είχαν ισχύσει κατά το παρελθόν για την πρώτη εισόδο Τούρκων υπηκόων, μολοντί οι εν λόγω εθνικές διατάξεις, οι οποίες καθιστούσαν ευχερέστερη την πρώτη εισόδο, τέθηκαν σε ισχύ μετά την ημερομηνία κατά την οποία οι προαναφερθείσες διατάξεις που αφορούσαν τη σύνδεση με την Τουρκία απέκτησαν ισχύ για το κράτος μέλος;

(1) ΕΕ 1972, L 293, σ. 4.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2011 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-274/11)

(2011/C 219/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου (1)

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) **Κατάχρηση εξουσίας λόγω προσφυγής σε ενισχυμένη συνεργασία**, καθόσον δεν επιδιώκεται η συμμετοχή όλων των κρατών μελών, αλλά ο μηχανισμός αυτός τέθηκε σε εφαρμογή, προκειμένου να αποτραπούν οι διαπραγματεύσεις με συγκεκριμένο κράτος μέλος, εξαναγκάζοντάς το να εξαιρεθεί από την ενισχυμένη συνεργασία, και καθόσον οι εν προκειμένω επιδιωκόμενοι σκοποί θα μπορούσαν να είχαν επιτευχθεί μέσω ειδικής συμφωνίας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 142 ΣΕΔΕ (2).

- 2) **Προσβολή του δικαιοδοτικού συστήματος της ΕΕ**, καθόσον δεν προσδιορίστηκε το εφαρμοστέο σύστημα επιλύσεως των διαφορών όσον αφορά ορισμένους τίτλους που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης.
- 3) **Επικουρικός**, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι χωρεί προσφυγή στην ενισχυμένη συνεργασία και ότι είναι δυνατό να θεσπιστεί ουσιαστικό ρυθμιστικό πλαίσιο σχετικά με τίτλους διεπόμενων το δίκαιο της Ένωσης χωρίς να υπάρχει σύστημα επιλύσεως των σχετικών με τους τίτλους αυτούς διαφορών, το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι **δεν πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ενισχυμένη συνεργασία**, και για τον λόγο αυτό συντρέχουν οι εξής λόγοι ακυρώσεως:
- 3.1. **Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, ΣΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία δεν συνιστά εν προκειμένω την έσχατη λύση ούτε εξυπηρετεί τους σκοπούς που προβλέπει η ΣΕΕ, και καθόσον αφορά τομείς που αποκλείονται από την ενισχυμένη συνεργασία λόγω του ότι πρόκειται για αποκλειστικές αρμοδιότητες της ΕΕ.
- 3.2. **Παράβαση του άρθρου 326 ΣΛΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία προσβάλλει εν προκειμένω την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, θίγει την εσωτερική αγορά και την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, επιδρώντας αρνητικώς στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και στρεβλώνοντας τον ανταγωνισμό.
- 3.3. **Παράβαση του άρθρου 327 ΣΛΕΕ**, καθόσον η ενισχυμένη συνεργασία δεν σέβεται τα δικαιώματα του Βασιλείου της Ισπανίας το οποίο δεν συμμετέχει σε αυτήν.

(¹) Απόφαση 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2011, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (ΕΕ L 76, σ. 53).

(²) Σύμβαση για τη χορήγηση των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της 5ης Οκτωβρίου 1973.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2011 —
Επιτροπή κατά Marcuccio

(Υπόθεση T-20/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη αναπηρίας — Προσφυγή κριθείσα εν μέρει βάσιμη πρωτοδίκως λόγω ελλιπούς αιτιολογίας της προβαλλομένης αποφάσεως — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας — Επιτροπή αναπηρίας)

(2011/C 219/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008, F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008, F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, πρώτον, ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2005, να συνταξιοδοτήσει τον M. Marcuccio λόγω αναπηρίας και να του χορηγήσει επίδομα αναπηρίας, δεύτερον, υποχρέωσε την Επιτροπή να καταβάλει στον M. Marcuccio το ποσό των 3 000 ευρώ και, τρίτον, κατένειμε τα δικαστικά έξοδα με βάση την ως άνω ακύρωση και την ως άνω επιβολή υποχρέωσης (σημεία 1, 2, 4 και 5 του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 —
V κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-510/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Άρνηση για τον λόγο ότι δεν πληρούνται οι όροι υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης)

(2011/C 219/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: V (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2009, F-33/08, V κατά Επιτροπής (η οποία δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στη Συλλογή), και για την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Οκτωβρίου 2009, F-33/08, V κατά Επιτροπής, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρέλειψε να αποφανθεί επί ενός λόγου της V κατά την προφορική διαδικασία και που αντλείται από τη μη εγγραφή του προέδρου της ιατρικής επιτροπής στο μητρώο του συλλόγου Βέλγων ιατρών.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή της V ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-33/08.
- 4) Η V φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Ως προς τα έξοδα της πρωτόδικης δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση V κατά Επιτροπής, ισχύουν τα οριζόμενα στα σημεία 2 και 3 του διατακτικού αυτής.

⁽¹⁾ EE C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2011 — Sphere Time κατά ΓΕΕΑ — Punch (Ρολόι στερεωμένο σε λουρί)

(Υπόθεση T-68/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει ρολόι στερεωμένο σε λουρί — Προγενέστερο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διάθεση στο κοινό προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος — Ατομικός χαρακτήρας — Κατάχρηση εξουσίας — Άρθρα 4, 6, 7 και 61 έως 63 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002]

(2011/C 219/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sphere Time (Windhof, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: C. Jäger, N. Gehlsen και M.-C. Simon, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Punch SAS (Νίκαια, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Δεκεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1130/2008-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ Punch SAS και Sphere Time.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Sphere Time στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 — Graf-Syteco κατά ΓΕΕΑ — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Υπόθεση T-229/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος SYTECO — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα και σήμα της Μπενελούξ ΤΕCΟ — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως]

(2011/C 219/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Tuningen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Kieser, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Teco Electric & Machinery Co. Ltd (Ταϊπέι, Ταϊβάν)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Φεβρουαρίου 2010 (υπόθεση R 230/2009-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Teco Electric & Machinery Co. Ltd και Graf-Syteco GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Graf-Syteco GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2011 — Bamba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-86/11) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Λήψη περιοριστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2011/C 219/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nadiany Bamba (Αμπιτζάν, Ακτή Ελεφαντοστού) (εκπρόσωποι: P. Haïk και J. Laffont, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και A. Vitro)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Cujó και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτημα για την ακύρωση, αφενός, της απόφασης 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 36), και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 11, σ. 1), κατά το μέρος που αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής του Ελεφαντοστού, και τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, κατά το μέρος που αφορούν τη *Nadiany Bamba*.
- 2) Οι έννομες συνέπειες της απόφασης 2011/18 διατηρούνται σε σχέση με τη *Nadiany Bamba* έως ότου η ακύρωση του κανονισμού 25/2011 αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και αυτά της *Nadiany Bamba*.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 95 της 26.3.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — Eurallumina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/06 RENV R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον)

(2011/C 219/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Eurallumina SpA (Portoscuso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Denton και L. Martin Alegi, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, N. Khan, D. Grespan και K. Walkerová)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannou και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (ΕΕ 2006, L 119, σ. 12), όσον αφορά την αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2011 — Nuova Agricast κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-373/08) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Προβλεπόμενο από την ιταλική νομοθεσία καθεστώς ενισχύσεων — Συμβατό με την κοινή αγορά καθεστώς — Μεταβατικό μέτρο — Εξαίρεση ορισμένων επιχειρήσεων — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Καθαρή περίπτωση παραβάσεως κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Απουσία — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικής βάσεως)

(2011/C 219/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nuova Agricast Srl (Cerignola, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M.A. Calabrese, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Αντικείμενο

Αγωγή αποζημίωσης της προσφεύγουσας για τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη κατόπιν της εκδόσεως της απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, περί μη προβολής αντιρρήσεων σε σχέση με καθεστώς επενδυτικών ενισχύσεων στις μειονεκτούσες περιοχές της Ιταλίας (κρατική ενίσχυση N 715/99 — Ιταλία) (SG 2000 D/105754)] και της συμπεριφοράς της Επιτροπής κατά τη διαδικασία πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Nuova Agricast Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2011 — Danzeisen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-242/10) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός 271/2010 — Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης)

(2011/C 219/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Werner Danzeisen (Eichstetten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. von Rintelen, F.W. Bulst, M. Vollkommer)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 271/2010 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τον λογότυπο βιολογικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 84, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της υπό κρίση προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 221 της 14.8.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2011 — *Companhia Previdente* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-414/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί επιβολής προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Χρηματική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Έλλειψη επείγοντος)

(2011/C 219/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Αιτούσα: *Companhia Previdente* — *Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA* (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: F. Proença de Carvalho και J. Caimoto Duarte, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, V. Bottka και P. Costa de Oliveira, επικουρούμενοι από τον M.J. Marques Mendes, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθώς και αίτηση περί απαλλαγής από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως για να αποφευχθεί η άμεση είσπραξη του προστίμου που επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — *DTS Distribuidora de Televisión Digital* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-533/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Τροποποίηση του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ισπανικού Δημόσιου Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (RTVE) — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα το νέο σύστημα χρηματοδοτήσεως συμβατό με την εσωτερική αγορά — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν συντρέχει επείγον]

(2011/C 219/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: *DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA* (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: H. Brokelmann και M. Ganino, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και C. Utraca Caviedes)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: J. Rodríguez Cárcamo, abogado del Estado) και *Corporación de Radio y Televisión Española, SA* (RTVE) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Martínez Sánchez, A. Vázquez-Guillén Fernández de la Riva και J. Rodríguez Ordóñez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως 2011/1/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων C 38/09 (πρώην NN 58/09), το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Ισπανία υπέρ του Ισπανικού Οργανισμού Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (RTVE) (ΕΕ 2011, L 1, σ. 9).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2011 — *GRP Security* κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-87/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών — Διαπίστωση παρατυπιών σε ορισμένα έγγραφα προσκομισθέντα από τον ανάδοχο της συμβάσεως — Αποφάσεις περί επιβολής διοικητικής κυρώσεως στον ανάδοχο και περί μονομερούς καταγγελίας της συμβάσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2011/C 219/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: *GRP Security* (Bertrange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: G. Osch, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και J. Vermer)

όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός.

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αφενός, της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 14ης Ιανουαρίου 2011, με την οποία το Ελεγκτικό Συνέδριο απαίτησε από την αιτούσα την καταβολή αποζημιώσεως ύψους 16 000 ευρώ και επιφυλάχθηκε του δικαιώματος να απαιτήσει περαιτέρω αποζημίωση, καθώς και, αφετέρου, της αποφάσεως του της ίδιας ημερέας με την οποία επιβλήθηκε στην αιτούσα η διοικητική κύρωση αποκλεισμού από τις συμβάσεις και τις επιδοτήσεις που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μια προσωρινή περίοδο τριών μηνών.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2011 — European Goldfields Ltd κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/11)

(2011/C 219/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Goldfields Ltd (Whitehorse, Καναδάς) (εκπρόσωποι: K. Αδαμαντόπουλος, E. Πετρίτση, E. Τροβά, Π. Σκουρή, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2011) 1006 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011 [υπόθεση κρατικής ενισχύσεως C 48/2008 (πρώην NN 61/2008)], με την οποία κρίθηκε ως παράνομη κρατική ενίσχυση η επιχορήγηση που κατέβαλαν οι ελληνικές αρχές στην επιχείρηση ορυχείων Ελληνικός Χρυσός, ιδίως δε τα άρθρα 1 έως 5 της αποφάσεως αυτής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής πέντε λόγους ακυρώσεως:

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως

- Κατά την εξέταση και εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων της υποθέσεως η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη, στοιχείο το οποίο επηρέασε ουσιωδώς την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία και εφαρμογή των κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, προϋποθέσεων,

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως

- Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του ορισμού της κρατικής ενισχύσεως, κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, καθόσον εφήρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο και πεπλανημένο τη σχετική αρχή περί ιδιότη επενδυτή ο οποίος δρα υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως

- Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προϋποθέσεως περί υπάρξεως οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε νομική πλάνη, αποφανόμενη ότι υφίσταται τέτοιο οικονομικό πλεονέκτημα βάσει αστήρικτων, επιλεκτικών και αυθαίρετων επιχειρημάτων όσον αφορά την προβαλλόμενη αξία των μεταβιβασθέντων στοιχείων του ενεργητικού.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως

- Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προϋποθέσεως περί υπάρξεως οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε νομική πλάνη, αποφανόμενη, κακώς, ότι η απαλλαγή της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός από τον φόρο αποτελεί οικονομικό πλεονέκτημα.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως

- Η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις κανόνες διαδικασίας και υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας, κατά παράβαση της υποχρεώσεώς της να εξετάσει την υπόθεση επιμελώς και αμερόληπτα.

Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2011 — Ελληνικός Χρυσός κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-262/11)

(2011/C 219/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνικός Χρυσός ΑΕ (Κηφισιά, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: K. Αδαμαντόπουλος, E. Πετρίτση, E. Τροβά, Π. Σκουρή, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2011) 1006 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011 [υπόθεση κρατικής ενισχύσεως C 48/2008 (πρώην NN 61/2008)], με την οποία κρίθηκε ως παράνομη κρατική ενίσχυση η επιχορήγηση που κατέβαλαν οι ελληνικές αρχές στην επιχείρηση ορυχείων Ελληνικός Χρυσός, ιδίως δε τα άρθρα 1 έως 5 της αποφάσεως αυτής·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως

— Κατά την εξέταση και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη, στοιχείο το οποίο επηρέασε ουσιωδώς την εκ μέρους της ερμηνεία και εφαρμογή των κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, προϋποθέσεων, όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως

— Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του ορισμού της κρατικής ενισχύσεως, κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη, καθόσον εφήρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο και πεπλανημένο τη σχετική αρχή περί ιδιώτη επενδυτή ο οποίος δρα υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως

— Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προϋποθέσεως περί υπάρξεως οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε νομική πλάνη, αποφανόμενη ότι υφίσταται τέτοιο οικονομικό πλεονέκτημα βάσει αστήρικτων, επιλεκτικών και αυθαίρετων επιχειρημάτων όσον αφορά την προβαλλόμενη αξία των μεταβιβασθέντων στοιχείων του ενεργητικού.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως

— Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προϋποθέσεως περί υπάρξεως οικονομικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε νομική πλάνη, αποφανόμενη, κακώς, ότι η απαλλαγή της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός από τον φόρο αποτελεί οικονομικό πλεονέκτημα.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως

— Η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις κανόνες διαδικασίας και υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας, κατά παράβαση της υποχρεώσεώς της να εξετάσει την υπόθεση επιμελώς και αμερόληπτα.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Μαΐου 2011 — Elmaghraby κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-265/11)

(2011/C 219/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Ahmed Alaeddin Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Κάιρο, Αίγυπτος) [εκπρόσωποι: D. Pannick, QC (Queen's Counsel), R. Lödf, Barrister, και M. O'Kane, Solicitor]

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος — ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, καθ' ο μέτρο αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, την απόφαση 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011 L 76, σ. 63).

— να ακυρώσει, καθ' ο μέτρο αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, τον κανονισμό (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ 2011 L 76, σ. 4), περί εφαρμογής της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει αποζημίωση ύψους 5 000 ευρώ και

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων-ενάγων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς.

1) Ο πρώτος ισχυρισμός αντλείται από το ότι το άρθρο 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) αποτελεί εσφαλμένη ή/και ανεπαρκή νομική βάση για την έκδοση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, καθότι:

— με την προαναφερθείσα απόφαση δεν επιδιώκεται σκοπός εμπίπτων στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής·

— η έκδοση της απόφασης αυτής [καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου] ενέχει κατάχρηση εξουσίας και

— το όνομα του προσφεύγοντος-ενάγοντος απόπως συμπεριλήφθη στο παράρτημα της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (καθώς και στο παράρτημα του αντίστοιχου κανονισμού).

2) Με τον δεύτερο ισχυρισμό προβάλλεται ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπήχθη στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου συνιστά προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

3) Με τον τρίτο ισχυρισμό προβάλλεται ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπήχθη στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

4) Με τον τέταρτο ισχυρισμό προβάλλεται ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπέστη ζημίες που απορρέουν ευθέως από την έκδοση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου και ότι εναπόκειται στην Ένωση να αποκαταστήσει τις εν λόγω ζημίες.

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2011 — El Gzaerly κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-266/11)

(2011/C 219/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Naglaa Abdallah El Gzaerly (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [εκπρόσωποι: D. Pannick, QC (Queen's Counsel), R. Löf, Barrister και M. O'Kane, Solicitor]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, καθό μέρος τον αφορά, την απόφαση 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 76, σ. 63).

— να ακυρώσει, καθό μέρος τον αφορά, τον κανονισμό (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (ΕΕ L 76, σ. 4), με τον οποίο εφαρμόζεται η απόφαση 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου.

— να υποχρεώσει το καθού να του καταβάλει αποζημίωση ύψους 10 000 ευρώ και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι το άρθρο 29 ΣΕΕ αποτελεί εσφαλμένη και/ή ανεπαρκή νομική βάση για την έκδοση της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, καθόσον:

— η προβαλλόμενη απόφαση δεν επιδιώκει την επίτευξη στόχου εξωτερικής πολιτικής·

— η θέσπιση της [καθώς και η έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου] συνιστά κατάχρηση εξουσίας και

— στερείται λογικής η μνεία του ονόματος του προσφεύγοντος στον παράρτημα της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (και του αντίστοιχου κανονισμού).

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η μνεία του ονόματος του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου προσβάλλει το δικαίωμά του για αποτελεσματική ένδικη προστασία.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το ότι η μνεία του ονόματος του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από το γεγονός ότι ο προσφεύγων υπέστη ζημία συνδεδεμένη άμεσα με την έκδοση της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, πράξεων με τις οποίες δεν αποκαθίσταται η προκληθείσα από την Ένωση ζημία.

Προσφυγή της 25ης Μαΐου 2011 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-278/11)

(2011/C 219/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Friends of the Earth Europe (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Stichting Fern (Leiden, Κάτω Χώρες) και Stichting Corporate Europe Observatory (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Kirch, lawyer)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 1049/2001 (1),

— να κρίνει ότι η Επιτροπή παρέβη τη σύμβαση του Aarhus (2),

— να κρίνει ότι η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 1367/2006 (3),

— να ακυρώσει την απόφαση, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε σιωπηρώς να απαντήσει, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, στην επιβεβαιωτική αίτηση των προσφευγουσών,

— να διατάξει προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, της συμβάσεως του Aarhus, υποχρεώνοντας την Επιτροπή να παράσχει πρόσβαση, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, σε όλα τα έγγραφα που ζητήθηκαν, εκτός αν προστατεύονται από την απόλυτη εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών, σύμφωνα με το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των τυχόν παρεμβαινόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή τους για την παροχή προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα που αφορούν τα συστήματα εθελοντικής πιστοποίησης τα οποία απαιτείται να αναγνωριστούν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2009/28⁽⁴⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν απάντησε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας στην αίτηση των προσφευγουσών και δεν εξέδωσε λεπτομερώς τους λόγους για τους οποίους ζήτησε παράταση της προθεσμίας.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν απάντησε εντός της παρατάσεως της προθεσμίας.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν εξέδωσε λεπτομερώς τους λόγους αρνήσεως της παροχής προσβάσεως σε κάθε έγγραφο.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 6, 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκεκριμένη και αυτοτελή αξιολόγηση του περιεχομένου κάθε εγγράφου.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 4, της συμβάσεως του Aarhus, του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 6 του κανονισμού 1367/2006, καθόσον η Επιτροπή επικατέστηκε την εξαίρεση που αναφέρεται στην προστασία των εμπορικών συμφερόντων.
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4 της συμβάσεως του Aarhus, του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 6 του κανονισμού 1367/2006, καθόσον έγινε επίκληση της εξαίρεσεως που θεμελιώνεται στο ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων.
- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 6 και 7, του κανονισμού 1049/2001,

καθόσον η Επιτροπή δεν προσδιόρισε το τμήμα των εγγράφων το οποίο μπορούσε ή όχι να γνωστοποιηθεί ούτε το χρονικό διάστημα εφαρμογής της εξαίρεσεως.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).
- (²) Σύμβαση ΟΕΕ/ΗΕ για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).
- (⁴) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 16).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-542/08) (¹)

(2011/C 219/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2011 — ArcelorMittal España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/10) (¹)

(2011/C 219/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

